

Infants: Educació i Formació

- NECESSITEM UNA FORMACIÓ MOLT MÉS COMPLETA
- DESAPROFITEM MOLTES DE LES POQUES POSSIBILITATS D'EDUCACIÓ QUE TENIM
- CALDRIA REVISAR ELS PRESSUPOSTOS D'EDUCACIÓ
- ÉS MILLOR UNA BONA EDUCACIÓ QUE UNA BONA HERENCIA

Actualment tothom sol preocupar-se més que abans de l'educació dels infants. Fins aquests darrers anys el sistema ha estat, en la majoria dels casos, enviar el nen o la nena a l'escola fins als tretze o catorze anys i al catecisme fins a fer la primera comunió. L'infant hi assistia més o menys regularment i ningú no es preocupava gaire de com ho aprofitava, què aprenia, com creixia. A casa no se li ensenyava gran cosa més que quatre o cinc oracions, unes quantes normes per a saber presentar-se i unes quantes per a saber espavillar-se.

Als tretze o catorze anys començava a treballar i entrava a la vida de jove i d'adult generalment amb molt poca formació. És clar que per a anar tirant, per a anar fent, no se'n necessita gaire.

Però ara tot ha canviat i encara canviarà molt. També el concepte d'educació. Ja no ni ha prou amb saber llegir i escriure, les quatre regles i unes quantes coses de memòria. Ara ens hem adonat que és necessària per a la vida de cada persona —i de tota la societat— una educació i una formació com més completes millor. Hem descobert que calia una educació cultural, científica, artística, política, religiosa, social, cívica, sexual, afectiva, etc., etc. Una quantitat d'aspectes en que l'home hauria de créixer i de formar-se durant tota la vida. Però les bases, el començament d'aquesta formació s'han de posar en l'infant.

Per això hem de ser conscients de la importància que té per al futur tot el que ara fem o deixem de fer per a la formació i l'educació. També el nostre

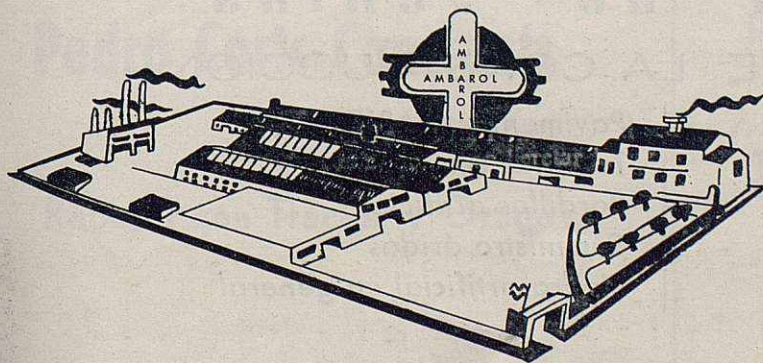
govern ha vist la necessitat d'una educació més completa i ja hi ha plans, sembla que molt ambiciosos i avançats.

Però mentre això no es realitza, ens haurem d'espavillar com puguem. Perquè les poques possibilitats que tenim, a vegades, encara les desaprofitem. Per això aquest escrit vol ser una crida a tothom —sobretot als pares— a preocupar-nos molt de l'educació dels fills. Doncs hi ha infants que tenen capacitat, afeció i, fins i tot, possibilitats econòmiques per a l'estudi i, malgrat tot, no estudien. Encara hi ha infants que, sense que els pares necessitin gaire els diners, treballen ja als dotze anys. Hi ha beques per a ensenyament mig i superior i per a estudis tècnics desaprofites. Hi ha persones, grups i moviments, que ofereixen a l'infant unes possibilitats de formació molt importants, que tampoc no són prou aprofitats ni ajudats, etc., etc.

I tot això només perquè ens preocupem poc, perquè no hi donem prou importància. Per altra banda caldria revisar els pressupostos que dediquem a educació. No només els pressupostos de l'Estat, sinó els individuals, de cada família. La part dels nostres diners, del nostre temps, de les nostres preocupacions, que dediquem a la formació dels infants. A vegades potser veurem que no ens en preocupem prou, que no hi dediquem gaire temps, que no ens hi gastem prou diners (i tants que en gastem en tonteries sense cap valor). I, no ens preocupen més, de vegades, el futbol, la TV, les modes, en Raphael, etc.? També ens solem capficar molt perquè els nens estiguin ben grassos, no prenguin mal, estiguin ben bons, perquè vagin ben mudats, per col·locar-los per a la vida i, si pot ser, per anar-los-hi arraconant una bona herència. Però em sembla més important una bona educació que una bona herència, avui més que mai.

Podríem anar dient moltes coses. De moment en tenim prou amb insistir en la importància que tenen uns estudis i una formació completa per als homes de demà. Cal que tots ho tinguem present i ens en preocupem, almenys tant com ens preocupem de la alimentació, la salut i el fer goig.

J. Sampera

Pintura Moderna

Rótulos

Papeles pintados

DROGUERIA MARTI

Exclusivista de **INDUSTRIAS AMBAROL**

Venta de pinturas y artículos de limpieza

La Sagrera

Teléfono 88

Santa Eulalia de Ronsana